Lietas Nr. C16106915
Lietas arhīva Nr. C-0436-16/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jēkabpilī 2016.gada 14.aprīlī

Jēkabpils rajona tiesa: tiesnese I.Tumanova,
ar tiesas sēdes sekretāri I.Baltmani,
piedaloties prasītājam /pers. A/, atbildētājam /pers. B/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. A/, personas kods /pers.kods/, maza apmēra prasībā pret /pers. B/, personas kods /pers.kods/, par uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2015.gada 11.novembrī /pers. A/ (turpmāk arī – prasītājs) cēla tiesā maza apmēra prasību pret /pers. B/ (turpmāk arī – atbildētājs) par uzturlīdzekļu piedziņu *(lietas 4.-5.lp.)*.

Prasības pieteikumā norādīts, ka atbildētājs ir prasītāja tēvs. Prasītājs pēc pilngadības sasniegšanas turpina mācības Rīgas Valsts tehnikumā, tādēļ joprojām nespēj sevi pats sevi apgādāt. Prasītāja vienīgie ienākumi ir mācību stipendija. Norādīts, ka atbildētājs vairākus mēnešus nemaksā viņam uzturlīdzekļus.

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus ik mēnesī 80,00 *euro*, kā arī piedzīt uzturlīdzekļus par jūniju, septembri un oktobri.

Prasība pamatota ar Civillikuma 177., 179.pantu, Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumiem Nr.37, Ministru kabineta 2013.gada 27.augusta noteikumiem Nr.665.

[2] Atbildētājs iesniedza tiesai rakstveida paskaidrojumus, norādot, ka prasītāja celto prasību neatzīst *(lietas 16.-19.lp.)*. Paskaidroja, ka prasītājs nekad nav prasījis atbildētājam uzturlīdzekļus prasībā norādītajā apmērā. Atbildētājs ar prasītāju esot mutiski vienojušies, ka atbildētājs labprātīgi sniegs prasītājam materiālo palīdzību līdz laikam, kad prasītājs pats spēs sevi uzturēt. Atbildētājs norāda, ka katru mēnesi viņš ieskaita prasītāja bankas norēķinu kontā naudas summas, kuras apmērs ir atkarīgs no atbildētāja finansiālajām iespējām. Taču paskaidro, ka tādu naudas summu, ko prasītājs norādīja prasības pieteikumā, atbildētājs nav spējīgs maksāt.

Atbildētājs norāda, ka viņa mēneša ienākumi pēc nodokļu nomaksas ir 750,00 *euro*, bet ikmēneša izdevumi pārsniedz viņa ienākumus. Atbildētājs norāda, ka viņam ir pienākums uzturēt nepilngadīgo dēlu, kura uzturam mēnesī ir jāmaksā 108,00 *euro* atbilstoši civilllietā Nr.C16115514 noslēgtajai vienošanās. Pie tam viņš turpina veikt naudas līdzekļu uzkrājumus nepilngadīgā dēla izglītībai, kurus viņš saņems sasniedzot pilngadību. Tāpat prasītājam līdz viņa pilngadības sasniegšanai arī tika veidots naudas līdzekļu uzkrājums, ko prasītājam bija jāsaņem sasniedzot pilngadību. Šie līdzekļi bija plānoti prasītāja turpmākās izglītības iegūšanai.

Atbildētāja mēneša izdevumos ietilpst arī aizņēmumu nomaksas, kas mēnesī sastāda 500,00 – 550,00 *euro*. Tas, kas paliek pāri pēc minēto maksājumu veikšanas, nepieciešams viņam pārtikas iegādei, apģērba, higiēnas piederumu, medikamentu iegādei un dzīvokļa vajadzību nodrošināšanai.

Uzskata, ka prasītājs nav pamatojis prasījuma apmēru ar izdevumu pierādījumiem, nav norādījis ieņēmumu apmēru, nav pamatoti braukšanas, mājokļa izdevumi, izdevumu apmērs pārtikai un apģērbam u.c. pierādījumi.

Papildus atbildētājs norāda, ka aizdevumi, kuri viņam jāatmaksā ir viņa izdevumi ģimenes vajadzībām, tajā skaitā Mārča dzīvokļa apstākļu nodrošināšanai. Ir pircis mēbeles, par kuru iegādi dēlam nav jādomā, jo tās netika dalītas kā laulāto kopīgā manta laulības šķiršanas lietā, bet nodota dēla lietošanā. Kā arī dzīvoklis un mašīna ir atstāti dēla lietošanai. Tādā veidā savus tēva pienākumus, neatkarīgi no sava dēla vecuma, pilda, viņu gan emocionāli, gan materiāli atbalsta un samērā ar savām spējām un mantas stāvokli cenšas sniegt visa veida materiālo nodrošinājumu savam dēlam.

Prasījums par piedziņu par jūniju, septembri un oktobri atbildētāja ieskatā nav pamatots, jo prasība tiesā celta novembra mēnesī. Savukārt, pirms prasības celšanas starp prasītāju un atbildētāju nebija vienošanās par maksājamo uzturlīdzekļu apmēru.

[3] Prasītājs iesniedza tiesai rakstveida iebildumus pret atbildētāja rakstveida paskaidrojumos paustajiem argumentiem un apsvērumiem *(lietas 45.lp.)*, norādot, ka viņa vecāku laulība ir šķirta 2015.gada 17.martā. Prasītāja dzīvo kopā ar māti un viņa veic prasītāja ikdienas aprūpi. Norādīja, ka uzturlīdzekļus no atbildētāja pieprasa, jo viņš turpina mācības Rīgas Valsts tehnikumā dienas nodaļā un algotu darbu nestrādā.

Prasītājs norāda, ka neatbilst patiesībai atbildētāja norāde par vienošanās maksāt uzturlīdzekļus neesamību, jo mutiskā vienošanās esot bijusi viņa mātei un atbildētājam 2015.gada janvārī par to, ka katrs no viņiem prasītājam maksās uzturlīdzekļus 60,00 *euro* mēnesī, bet atbildētājs šo vienošanos nepilda. Par desmit mēnešiem, par kuriem prasītājam vajadzēja kopsummā saņemt 600,00 *euro*, viņš saņēma tikai 350,00 *euro*. Tātad atbildētāja parāds ir 250,00 *euro*. Tā kā jūlijā un augustā prasītājs strādāja, tad par šiem mēnešiem uzturlīdzekļus prasītājs neprasa. Savukārt uzturlīdzekļus 80,00 *euro* apmērā mēnesī prasītājs prasa, jo ir palielinājušies transportlīdzekļu izdevumi braucieniem uz mājām. Ceļa izdevumi mēnesī viņam sastāda 60,40 *euro* mēnesī, jo autobusa biļete vienā virzienā maksā 7,55 *euro*, kopā nedēļā 15,10 *euro*.

Uzskata, ka tas, ka tēvam ir aizņēmuma nomaksa, kas mēnesī sastāda 500,00-550,00 *euro,* nav par pamatu, lai nemaksātu viņam uzturlīdzekļus.

Norāda, ka nav taisnība, ka atbildētājs ir veicis naudas līdzekļu uzkrājumu izglītībai. Naudas uzkrājumu izglītībai viņam veica māte, ko saņems brīdī, kad viņam tas būs nepieciešams, lai iegūtu augstāko izglītību. Tēvs viņam ik mēnesī bankas kontā vidēji ieskaita 20,00 *euro*, kas ir nepietiekams apmērs.

[4] Tiesas sēdē prasītājs celto prasību uzturēja pilnā apmērā uz prasības pieteikumā un rakstveida iebildumos sniegtajiem argumentiem un apsvērumiem. Papildus paskaidroja, ka mācās Rīgas Valsts tehnikumā un katras nedēļas brīvdienās brauc uz mājām, kur dzīvo kopā ar māti. Paskaidroja, ka viņa ceļa izdevumi mēnesī ir 40,00 *euro*, izdevumi par kopmītnes īri mēnesī ir 10,00 *euro*, izdevumi pārtikai vidēji ir 60,00 *euro* mēnesī, kas kopā ir izdevumi 110,00 *euro* mēnesī. Prasītājs saņem stipendiju, kuras apmērs ir atkarīgs no vidējās atzīmes, šobrīd viņš saņem mācību stipendiju 50,00 *euro* mēnesī. Piekrīt, ka izdevumu daļa, ko nesedz stipendija ir 60,00 *euro*.

Prasītājs paskaidroja, ka viņa māte strādā skolā par skolotāju, ienākumu apmēru nezina, viņai pieder tikai viens nekustamais īpašums – dzīvoklis Jēkabpilī. Norādīja, ka māte viņu atbalsta un materiāli palīdz. Prasītājs norādīja, ka par trim mēnešiem atbildētājs prasītājam samaksāja kopā 30,00 *euro*. Kopš prasības iesniegšanas tiesā atbildētājs samaksāja par 2015.gada decembri 20,00 *euro*, par 2016.gada janvāri, februāri un martu - 10,00 *euro* par katru mēnesi, kopā – 50,00 *euro*.

Paskaidroja, ka lūdz piedzīt arī uzturlīdzekļus par 2015.gada jūniju, septembri un oktobri, t.i., par laiku pirms prasības celšanas. Taču atzina, ka līdz prasības celšanai tiesā viņam ar atbildētāju nebija noslēgta vienošanās par uzturlīdzekļu maksāšanu pēc pilngadības sasniegšanas.

[5] Atbildētājs tiesas sēdē iesniedza rakstveida paskaidrojumus, kas Civilprocesa likuma 166.panta kārtībā tiesas sēdē tika nolasīti *(lietas 64.-65.lp.)*.

Rakstveida paskaidrojumos atbildētājs norādīja, ka celto prasību atzīst daļēji tālāk norādīto apsvērumu dēļ.

Atbildētājs atsaucas uz Augstākās tiesas 2015.gada 20.novembra spriedumā lietā Nr.SK.C-2885/2015 pausto atziņu, ka lai gan pienākums uzturēt bērnu vecākam var tikt uzlikts arī pēc bērna 18 gadu vecuma sasniegšanas, uzturlīdzekļu minimālais apmērs nav limitēts un tā noteikšanas vienīgais kritērijs atbilstoši Civillikuma 179.panta pirmajai daļai ir vecāka spējas un viņa mantas stāvoklis (sprieduma 8.3.punkts).

Norāda, ka sava patreizējā mantiskā stāvokļa dēļ nav spējīgs ik mēnesi prasītāja uzturam maksāt 80,00 *euro*.

Šobrīd ir samazinājušies viņa ikmēneša ienākumi. Darba apjoma samazināšanās dēļ bija spiests izbeigt darba attiecības iepriekšējā darba vietā. Ar 2016.gada janvāri viņa darba vieta ir SIA "HW Mežs", kur viņa darba alga ir 408,09 *euro* pēc nodokļu nomaksas. Tie ir arī viņa vienīgie ienākumi.

Ar Jēkabpils rajona tiesas 2016.gada 26.februāra spriedumu no viņa par labu /pers. D/ piedzīti uzturlīdzekļi nepilngadīgā dēla /pers. E/ uzturam 111,00 *euro* apmērā ik mēnesi. Pie tam atbildētājs turpina veikt naudas līdzekļu uzkrājumu jaunākā dēla /pers. E/ izglītībai, kurus viņš saņems sasniedzot pilngadību. Līdz ar to no viņa darba algas ik mēnesi tiek atskaitīti 37,00 *euro*.

Laulības laikā ar /pers. D/ ar AS "Swedbank" noslēdza Patēriņa kredīta līgumu par aizdevumu 3500,00 LVL apmērā piešķiršanu. Minētā summa tika izmantota /pers. D/ piederošā dzīvokļa /adrese A/, kurā viņa ģimene dzīvoja, remontam un labiekārtošanai. Pēc kopdzīves izirāšanas ar /pers. D/ aizgāja dzīvot pie saviem vecākiem. /pers. D/ dzīvoklī ieguldīto aizdevumu šobrīd atmaksā viens pats, ik mēnesi pārskaitot bankai 130,00-140,00 *euro* mēnesī.

Pie tam, līdz 2020.gadam viņam ir jāveic maksājumi 153,05 *euro* apmērā mēnesī, lai dzēstu saistības, kas izriet no 2014.gada 17.oktobrī ar AS "Mogo" noslēgto finanšu līzinga līgumu, par automašīnas iegādi. Šobrīd automašīna viņam ir nepieciešama, jo to izmanto, lai nokļūtu savā darba vietā Baldonē, kurā gūst arī savus ienākumus.

Sakarā ar prasītāja iebildumos minēto par parādsaistībām, vērš tiesas uzmanību, ka arī Augstākās tiesa savos spriedumos norādīja uz to, ka kredītsaistības ir jāņem vērā, vērtējot atbildētāja materiālo stāvokli. Kā piemēru, min Augstākās tiesas 2010.gada 13.janvāra spriedumu lietā Nr.SKC-99 (7.3.punkts).

Ņemot vērā obligāti veicamo maksājumu apmēru, pats ir spiests dzīvot pie saviem vecākiem pensionāriem un izmantot viņu materiālu atbalstu.

Neskatoties uz saviem šā brīža grūtiem materiāliem apstākļiem iespēju robežās ir atbalstījis savu pilngadīgo dēlu un katru mēnesi viņam ieskaita kādu naudas summu. Maksājumus ir veicis labprātīgi ik mēnesi.

Ja prasītājs vēlas uzturlīdzekļus no viņa piedzīt ar tiesas spriedumu, tad ņemot vērā viņa materiālo stāvokli, to apmērs būtu nosakāms 20,00 *euro* mēnesī.

Uzturlīdzekļi būtu piedzenami tikai no prasības par uzturlīdzekļu piedziņu celšanas brīža – 2015.gada 8.novembra. Augstākās tiesa 2007.gada 29.augusta spriedumā ar lietas Nr.SKC-556 atzina, ka prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu bērna uzturam, tie piedzenami no brīža, kad celta prasība tiesā, jo ar prasības celšanas brīdi attiecīgā persona uzsāk savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju tiesā. Tādēļ atbildētājs nepiekrīt uzturlīdzekļu piedziņai par 2015.gada jūniju, septembri, oktobri.

Ar prasītāju nav parakstījis nekādu vienošanos, kura viņam būtu juridiski saistoša un būtu par pamatu uzturlīdzekļu parāda aprēķināšanai. Atzīst tikai to, ka šķirot laulību ar prasītāja māti, piekrita savu iespēju robežās dot uzturlīdzekļus arī pilngadīgā dēla uzturam un dažus mēnešus tie bija 60,00 *euro*, tomēr šo apstākli nevar pielīdzināt un atzīt par noslēgtu un pusēm saistošu vienošanos attiecībā uz turpmāk maksājamo uzturlīdzekļu apmēru, izrietoši no kuras būtu pamats aprēķināt uzturlīdzekļu parādu. Uzskata, ka prasība šajā daļā ir pilnībā noraidāma.

Papildus atbildētājs tiesas sēdē apstiprināja, ka kopš 2015.gada janvāra prasītājs dzīvo kopā ar savu māti un atbildētājs pastāvīgi iespēju robežās pārskaitīja prasītājam naudu. Paskaidroja, ka piekrīt maksāt prasītājam uzturlīdzekļus 20,00-30,00 *euro* apmērā mēnesī.

Motīvu daļa

[6] Noklausījusies prasītāja un atbildētāja paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa a t z ī s t, ka prasītāja maza apmēra prasība pret atbildētāju par uzturlīdzekļu piedziņu ir pamatota un apmierināma daļēji.

[7] Saskaņā ar Civillikuma 179.panta pirmo, otro, piekto daļu vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Jēdziens „bērna uzturēšana" saistīts ar Civillikuma 177. panta ceturtajā daļā noteiktajiem kritērijiem, proti, bērna ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšana, bērna kopšana un viņa izglītošana un audzināšana (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam), kas ņemami vērā, nosakot uzturlīdzekļu apmēru, un samērojams ar abu vecāku mantisko stāvokli un viņu spējām.

Civillikuma 179. panta pirmajā daļā noteiktais vecāku pienākums uzturēt bērnu ir absolūts, beznosacījuma vecāku pienākums, vienīgi uztura prasības un saņemšanas apmērs saistīts ar vecāku mantas stāvokli un spējām. Galvenie principi, no kuriem jāvadās, nosakot uzturlīdzekļus, ir: (1) vecāku mantiskais stāvoklis; (2) bērnam nepieciešamo izdevumu apmērs *(sk. Par tiesu praksi strīdu izskatīšanā par aizgādības (kopīgas, atsevišķas, ikdienas) un saskarsmes tiesībām un uzturlīdzekļiem bērniem. Tiesu prakses apkopojums, Augstākā tiesa, 2012.gads)*.

Atbilstoši Augstākās tiesas paustajām atziņām bērna pilngadības sasniegšanu kā kritēriju vecāku atbrīvošanai no viņa uzturēšanas pienākuma likums nav izvirzījis. Tas nozīmē, ja bērns pēc pilngadības iestāšanās objektīvu iemeslu dēļ nevar pats sevi apgādāt, tad atbilstoši Civillikuma 179.panta pirmajai daļai vecāku pienākums viņu uzturēt turpinās. Izvērtēdams jautājumu par laiku, kad ir pamats pieņēmumam, ka bērns spēj sevi apgādāt, Augstākā tiesa 2001.gada spriedumā lietā Nr. SKC-144 norādīja – Civillikuma 179.panta pirmās daļas tiesiskā sastāva pazīmes "kad bērns pats var sevi apgādāt" interpretācija atbilst likuma "Par valsts pensijām" 19.pantā paredzētajam, ka "par darba nespējīgiem uzskatāmi bērni, kuri mācās vidējās vai augstākās mācību iestādēs dienas nodaļā un nav vecāki par 24 gadiem". Tas nozīmē, ka Civillikuma 179.pants interpretējams tā, ka bērns, kurš mācās vidējās vai augstākās mācību iestādes dienas nodaļā un nav vecāks par 24 gadiem, ir uzskatāms par nespējīgu sevi apgādāt, līdz ar to vecākiem ir pienākums uzturēt bērnu. *(sk. Augstākās tiesas 2015.gada 7.janvāra sprieduma lietā Nr. SKC-1478/2015 8.1., 8.2.punkts)*.

[7.1] No prasītāja dzimšanas reģistra datiem redzams, ka atbildētājs ir prasītāja tēvs *(lietas 8.lp.)*. 2014.gada 22.maijā prasītājs sasniedza pilngadību.

Tādējādi tiesa konstatē atbildētāja pienākumu uzturēt prasītāju līdz laikam, kad viņš pats varēs sevi apgādāt, kā to paredz Civillikuma 179.panta noteikumi.

[7.2] Prasītājs lietā iesniedza Rīgas Valsts tehnikuma 2015.gada 10.septembra izziņu Nr.492, kurā norādīts, ka prasītājs 2015./2016.m.g. mācās Rīgas Valsts tehnikumā dienas nodaļas 4.kursā *(lietas 6.lp.)*. Prasītājs pastāvīgu darbu nestrādā, sastāvēja darba attiecībās tikai 2015.gada jūlijā un augustā, t.i., ārpus mācību laika *(lietas 38.lp.)*. Prasītājs tiesas sēdē paskaidroja, ka mācību laikā viņa vienīgie ienākumi ir mācību stipendija, kas uz šobrīd ir 50,00 *euro* mēnesī, pret ko atbildētājs neiebilda.

Līdz ar to tiesa konstatēja, ka prasītājs pēc pilngadības sasniegšanas turpina mācības izglītības iestādē un pastāvīgus ienākumus negūst, vienīgie prasītāja ienākumi ir mācību stipendija 50,00 *euro*.

[7.3] Lietā nepastāv strīds par to, ka prasītāja izdevumu kopējie izdevumi mēnesī ir 110,00 *euro*. Tāpat nav strīda attiecībā uz prasītāja norādatajiem izdevumu veidiem un to apmēriem, jo attiecībā par tiem atbildētājs iebildumus nav izteicis, un tiesa atzīst tos par samērīgiem un ticamiem.

Tāpat lietā noskaidrots, ka prasītājs saņem stipendiju 50,00 *euro* mēnesī. Līdz ar to, prasītāja izdevumu daļa, ko nesedz prasītāja stipendija, ir 60,00 *euro*. Tādēļ prasītājs uzskatāms par nespējīgu sevi pilnībā apgādāt un vecākiem ir pienākums uzturēt prasītāju.

[7.4] Atbilstoši Civillikuma 179. panta pirmajā daļā noteiktais vecāku pienākums uzturēt bērnu saistītām ar vecāku mantas stāvokli un spējām. Minētā kontekstā, ir izvērtējams abu vecāku mantas stāvoklis, spēja uzturēt bērnu.

No Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras 2015.gada 9.decembra u n 2016.gada 16.marta Paziņojuma par valsts sociālās apdrošināšanas informācijas sistēmā uzkrātiem datiem redzams, ka atbildētāja vidējie mēneša ienākumi pirms nodokļu nomaksas ir 794,17 *euro (lietas 20., 52.lp.)*.

No Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras 2015.gada 29.decembra Izziņas redzams, ka prasītāja mātes /pers. D/ vidējie mēneša ienākumi pirms nodokļu nomaksas ir 700,40 *euro (lietas 36.lp.)*.

No Jēkabpils rajona tiesas 2016.gada 26.februāra sprieduma redzams, ka atbildētāja un prasītāja mātes /pers. D/ apgādībā ir vēl nepilngadīgs bērns un ar spriedumu atbildētājam ir noteikts uzturlīdzekļu maksāšanas pienākums valstī noteiktajā minimālajā apmērā *(lietas 54.-55.lp.)*.

Vērtējot prasītāja vecāku mantisko stāvokli, tanī skaitā atbildētāja norādītos izdevumus, kā arī spējas, vērtē tos kā līdzvērtīgus. Tādēļ atzīst, ka izdevumu daļa, ko nesedz prasītāja stipendija, t.i., 60,00 *euro,* ir sadalāma starp abiem prasītāja vecākiem vienlīdzīgās daļās. Tādējādi prasītājam ir pienākums maksāt prasītājam uzturlīdzekļus 30,00 *euro* apmērā ik mēnesī, ko ir atzinis arī atbildētājs tiesas sēdē. Tiesa nekonstatēja tādus apstākļus, kas liegtu atbildētājam gūt ienākumus, nodrošinot uzturlīdzekļus prasītājam 30,00 *euro* apmērā ik mēnesī.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka no atbildētāja piedzenami uzturlīdzekļi prasītāja labā 30,00 *euro* ik mēnesī.

[8] Saskaņā ar Latvijas Republikas Satversmes 92.pantu un Civilprocesa likuma 1.pantu, ikviens var aizstāvēt savas tiesības un likumiskās intereses taisnīgā tiesā. Katrai fiziskajai personai ir tiesības uz savu aizskarto vai apstrīdēto civilo tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizsardzību tiesā. Iztulkojot šīs tiesību normas savstarpējā saistībā ar Civillikuma tiesību normām, kas izriet no ģimenes tiesiskajām attiecībām, tas ir, pielietojot tiesību normu tulkošanas sistēmisko metodi, Augstākā tiesa atzina, ka prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu bērna uzturam, tie piedzenami no brīža, kad celta prasība tiesā, jo ar prasības celšanas brīdi attiecīgā persona uzsāk savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju tiesā *(sk. Augstākās tiesas 2007.gada 29.augusta spriedums lietā Nr. SKC-556)*.

Ņemot vērā minētos apsvērumus, tiesa atzīst, ka ir pamats apmierināt prasītāja prasību par uzturlīdzekļu piedziņu no prasības celšanas dienas 2015.gada 11.novembra līdz 2016.gada 31.martam, ņemot vērā atbildētāja veiktos maksājumus pēc prasības celšanas dienas (50,00 *euro*), kas ir 80,00 *euro* un turpmāk no 2016.gada 1.aprīļa līdz laikam, kad prasītājs pats sevi varēs apgādāt piedzīt no atbildētāja prasītāja labā uzturlīdzekļus 30,00 *euro* ik mēnesī.

Savukārt prasība daļā par uzturlīdzekļu piedziņu par 2015.gada jūniju, septembri un oktobri ir noraidāma, jo tiesa konstatēja, ka pēc prasītāja pilngadības sasniegšanas un līdz prasības celšanai strap prasītāju un atbildētāju nebija noslēgta vienošanās par maksājamo uzturlīdzekļu apmēru. Līdz ar to nav konstatējams tiesisks pamats uzturlīdzekļu piedziņai no atbildētāja prasītāja labā prasītāja norādītajā apmērā.

[9] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktu prasītājs ir atbrīvots no tiesas izdevumu samaksas. Civilprocesa likuma 42.panta pirmā daļa noteic, ka tiesas izdevumi (valsts nodeva, kancelejas nodeva, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi), ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos. No atbildētāja piedzenama valsts labā valsts nodeva 71,14 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu, otro daļu no Atbildētāja valsts labā piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par prasības pieteikuma, tiesas pavēstes un citu tiesas dokumentu izsūtīšanu un izsniegšanu 20,21 *euro* apmērā *(lietas 2.lp)*.

[10] Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] pantam atbildētājam nosakāms sprieduma daļā par tiesas izdevumu piedziņu labprātīgas izpildes termiņš – desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Savukārt daļā par uzturlīdzekļu piedziņu atbilstoši Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 1.punkta noteikumiem nosakāma sprieduma nekavējoša izpilde.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 42.panta pirmo daļu, 97., 190., 193., 204.[1] un 250.[25], 250.[27] pantu, tiesa

n o s p r i e d a

1. Apmierināt daļēji /pers. A/, personas kods /pers.kods/, maza apmēra prasību pret /pers. B/, personas kods /pers.kods/, par uzturlīdzekļu piedziņu.
2. Piedzīt no /pers. B/, personas kods /pers.kods/, dēla /pers. A/, personas kods /pers.kods/, labā uzturlīdzekļus laika periodā no 2015.gada 11.novembra līdz 2016.gada 31.martam 80,00 *euro*.
3. Piedzīt no /pers. B/, personas kods /pers.kods/, dēla /pers. A/, personas kods /pers.kods/, labā uzturlīdzekļus 30,00 *euro* no 2016.gada 1.aprīļa līdz laikam, kad dēls /pers. A/ pats varēs sevi apgādāt.
4. Pārējā daļā maza apmēra prasību par uzturlīdzekļu piedziņu noraidīt.
5. Piedzīt no /pers. B/, personas kods /pers.kods/, valsts labā valsts nodevu 71,14 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 20,21 *euro,* kopā 91,35 *euro*.
6. Noteikt, ka spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu izpildāms nekavējoties.
7. Noteikt, ka sprieduma daļā par tiesas izdevumu piedziņu labprātīgas izpildes termiņs – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Par spriedumu var iesniegt apelācijas sūdzību 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas. Apelācijas sūdzība adresējama Zemgales apgabaltiesai un iesniedzama Jēkabpils rajona tiesā. Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Pilna sprieduma faktiskās sastādīšanas diena 2016.gada 20.maijs.

Tiesnese I.Tumanova